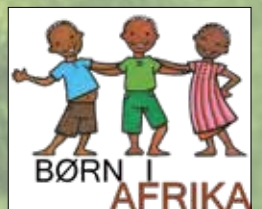

Børn i Afrika

- i samarbejde med Folkekirken's Nødhjælp
Nr. 31 Maj 2024 - 27. årgang

Nødhjælp eller hjælp-til-selvhjælp

Af Karten Dam, formand

I løbet af 26 år har vi i Børn i Afrika forsøgt at forbedre sundheden, velfærden og uddannelsen for børn i flere distrikter af Uganda. Arbejdet har være forgrenet på flere områder og noget af det kan sikkert betragtes som ren nødhjælp – altså dækning af akutte behov for mad, husly, tøj, medicin mv – dvs. en kortsigtet hjælp ved at give mennesker hvad de har brug for her og nu. Imidlertid er alle organisationer meget bevidste om at der skal mere til, hvis nøden på længere sigt skal mildnes og hjælpen dermed have en langtrækkende virkning.

Af og til får vi da også lettere kritiske spørgsmål om f.eks. husbyggerierne: "Er det ikke nødhjælp og hvordan sikrer vi os at der ikke bliver misundelse fra naboer som ikke får et nyt hus?"

Vi har heldigvis gennem årene oplevet hvordan vores hjælp har ændret livsvilkårene for mennesker i Uganda. Læs f.eks. brevet fra Samuel Mukiibi i dette nummer af bladet. Stort set alt det vi gør og tidligere gjorde, har også haft en længerevarende betydning og dermed været hjælp-til-selvhjælp.

Lad mig gennemgå nogle af områderne i det følgende

Alt det der har med skolerne at gøre (skolesponsorater, blyantsprojektet, mad ved semesterstart, workshops mv) har naturligvis at gøre med uddannelse og fastholdelse af eleverne i skolerne. Selv om det i princippet er gratis at gå i primary 1 til 7 i de offentlige skoler, er der alligevel meget der skal betales for (skoleuniformer, sko, kladdehæfter, blyanter, geometrisæt, eksamensgebyr og frokost). Disse udgifter er nok til at holde mange væk fra skole. Vi har ofte set hvordan nogle børn får frokost og andre sidder i græsset og ser på (fordi de ikke har betalt). Når det kommer til fortsættelse i senior 1-6 skal alle betale for at gå i skole – intet er gratis her. Uddannelse er naturligvis hjælp-til-selvhjælp.

De mange workshops vi gennem årene har afholdt rundt omkring i de fattige områder, har også haft langsigtede mål. Indholdet har vekslet, men som oftest har sundhed, hygiejne og smittefare (hiv/aids) været på programmet. Børns rettigheder og pligter har også været genstand for behandling, samt udveksling af erfaringer børnene imellem (i flere år fandt vi "childheaded households" – det vil sige børnefamilier der le-

vede alene uden far og mor eller andre voksne i hjemmet).

De 31 huse vi indtil nu har bygget for fattige familier, er i en vis forstand nødhjælp. Når man har set hvordan nogle af familierne levede i noget der nærmest kan betegnes som en grenhytte, er det klart at et cementgulv, regntæt tag, latrin, køkken og vandforsyning er en betingelse for sundhed og livskvalitet. Dermed får familien også mere overskud til at tænke på andre vigtige ting, som for eksempel skolegang. Naboerne bliver altid involverede og får adgang til også at benytte den store vandtank der etableres sammen med huset. Solcellelamper kan give lys til flere end husets egne beboere. Alt i alt er disse byggerier i høj grad hjælp-til-selvhjælp.

SED-projektet har til formål at sætte børnene og deres familier i gang med en indtægtsgivende aktivitet. Det har været i form af små dyrehold (kyllinger, geder, grise, ænder mv) som kunne formere sig og siden kunne afkommet sælges videre. Eller det var hjælp til igangsætning af et lille udsalg af hjemmebakte kager, hjemmelavet sæbe og andre effekter. Dyrkning af afgrøder til videresalg har også været inde i billedet flere gange. Alle disse aktiviteter er naturligvis hjælp-til-selvhjælp.

Vores lokale medarbejder Josephine Nakanwagi er guld værd i alle disse arbejdsgrane. Alle organisationer ved, at lokale samarbejdspartner er en nødvendighed i al udviklingsarbejde. De lokale kender behovene, kulturen, traditioner og sædvaner og de praktiske muligheder. Ellers kan det let ende med at hjælpen går til spilde, fordi vi tror os bedrevidende og kommer med vores egne løsninger som ikke passer ind i modtagernes situation.

KORT NYT

Af Karsten Dam - karstendam30@gmail.com
formand, Børn i Afrika

Generalforsamling

afholdes i år onsdag d. 30. oktober.
Reservér aftenen i kalenderen!

Anne og Anders i Uganda

I deres tv-serie med kultur og mad fra mange lande, er Anne Hjernøe og Anders Agger i gang med at optage programmer fra flere steder i Afrika. De har allerede optaget i Kenya og Zimbabwe. Senere her i foråret rejser de til Uganda, Marokko og Senegal. Det bliver spændende at se programmerne senere på året.

Dette nummer

af medlemsbladet har meget varieret indhold. Læs reportager fra maduddeling, workshops og fra Masomo. Læs et flot brev fra en tidligere kordreng fra The Pearls og læs hvordan Danmark vil styrke Ugandas landbrug. Overvej også om et testamente hvori du tilgodeser en velgørende organisation kunne have din interesse.

CPH:DOX

Under den nyligt afholdte dokumentarfilmfestival CPH:DOX, vistes blandt mange andre en film med titlen "Death of a Saint" eller på dansk "Englemord".

En herboende Ugandisk ung kvinde – Patricia Bbaale Bandak - tager til Uganda for at finde ud af hvad der skete den juleaften hvor hendes mor mistede livet. Hendes mor blev dræbt i Uganda og hun kan ikke huske, at hun har mødt sin mor. Faderen flygtede til Danmark da hun var 2 år gammel og de endte i Nykøbing Falster i et stort hus på Grønnegade sammen med de 8 andre søskende og en farmor. Senere måtte faderen flytte til London for at finde arbejde og børnene måtte mere eller mindre opdrage sig selv. Patricias opvækst blev inspiration til hende første film – adgangsfilm til filmskolen – med titlen "Villa Villekulla". Hun er nu uddannet instruktør på dokumentarlinjen. Læs mere i Femina – marts 2024.

Husbyggeri

Vi fortsætter salget af anparter til Kyotungire (se bagsiden), hvor over halvdelen af anparterne nu er solgt.

Danmarksindsamlingen i januar

Josephine Høeg og Johannes Langkilde var i Uganda og herfra blev vist flere klip. I alt blev der samlet 102 millioner kroner ind og den del som Folkekirkens Nødhjælp får del i, bruges til flere projekter – også i Uganda. Samtidig gav Sogneindsamlingen søndag d. 10. marts 11,5 million kroner der primært anvendes i Gaza og Ukraine.

Ved julemarkedet i Sorgenfri Kirke

2. december 2023 gik hele overskuddet som tidligere nævnt til **Børn i Afrika**. Resultat blev på overvældende 90.000 kroner. Pengene går til bl.a. et husbyggeri, mad til mange skoler ved semesterstart og workshop for unge mødre.

Studietur 2024

Sorgenfri Sogn har planlagt en menighedstur til Uganda i samarbejde med **Børn i Afrika**. Denne gang fra fredag aften d. 8. november til mandag morgen 18. november. I det omfang der er ledige pladser, kan andre komme med. Skriv til formanden (karstendam30@gmail.com) hvis du er interesseret i at komme på en liste.

Danmark vil ruste Ugandas landbrug mod klimaforandringer

Januar 2004 - Udenrigsministeriet

Stigende temperaturer, tørke, oversvømmelser og jordskred presser bønderne i Uganda. Danmark vil nu gøre landbruget i Uganda bedre rustet til klimaforandringerne. Det er en del af det nye danske landeprogram i Uganda på i alt 650 millioner kroner, som minister for udviklingssamarbejde og global klimapolitik, Dan Jørgensen, i denne uge lancerer i forbindelse med et besøg til landet.

Tørke gør det vanskeligt at dyrke for eksempel majs, som mange bønder lever af. Stigende temperaturer giver svære vilkår for kaffen, der ellers er blandt verdens bedste. De kraftige regnskyl giver oversvømmelse og jordskred på Ugandas mange bjergskrånninger. Den fattige landbefolkning udgør størstedelen af Ugandas befolkning. De lever af landbrug, og der er eksempelvis ingen kunstvanding.

”Uganda har ikke meget at stå imod med, når det gælder klimaforandringer. Det gælder ikke mindst de lokale landbrug og hele fødevarerproduktionen, som trues af, at tørkeperioder bliver hårdere og oversvømmelserne kraftigere – en tendens vi desværre ser i rigtig mange lande. Derfor har vi i Danmark også besluttet, at bruge markant flere ressourcer på klimaindsatser i vores udviklingssamarbejde, så vi blandt andet kan hjælpe lande som Uganda med at blive mere modstandsdygtige over for klimaforandringerne”, siger Dan Jørgensen.

Med et nyt landeprogram vil Danmark nu i endnu højere grad end tidligere fokusere støtten til Uganda på den grønne omstilling. Klimatilpasning er særligt i fokus, så befolkningen bliver bedre rustet mod de markante klimaforandringer, der opleves i landet.

Antallet af såkaldte varmedage, hvor temperaturen er over 35 °C, er allerede steget med 20 procent siden 1960 og forventes at stige med op mod 40 procent mere frem mod 2050. Konkret vil Danmark blandt andet sikre, at småbønder får adgang til lån til de investeringer, der er nødvendige for at modstå klimaforandringerne. Det sker i tæt samarbejde med den private sektor og lokale banker.

Biodiversitet i regnskoven

Dan Jørgensen har samtidig brugt besøget i Uganda til at afsøge den enorme betydning, skov har for landbrug, miljø og klima.

”Afskovning er en massiv udfordring for Uganda og hele regionen. Store dele af det oprindelige skovdække er forsvundet over de seneste årtier og konsekvenserne er vidtrækkende for både natur og mennesker. Afskovning fører til jordskred, tab af biodiversitet og massive CO₂-udledninger. Vi kommer derfor til at se på, hvordan Danmark kan være med til at understøtte en mere bæredygtig udvikling på det område. Det har betydning for klimaet, lokalbefolkningen og vores alles biodiversitet. Kan vi bremse afskovningen, kan vi løse en række problemer globalt og lokalt,” siger ministeren.

Baggrund

Den overordnede vision for Danmarks engagement i Uganda er at styrke regional og national stabilitet samt landets velstand ved at støtte Uganda til en grøn, bæredygtig og inklusiv økonomisk transformation med respekt for menneskerettigheder. Samtidig støtter vi, at landet fastholder sin åbne politik med

at huse **flygtninge** fra nabolandene

Uganda er vært for Afrikas største flygtningebefolkning på omkring 1,6 millioner flygtninge og modtager fortsat store flygtningestrømme fra blandt andet Den Demokratiske Republik Congo (DRC), som er præget af langvarig væbnet konflikt. Med det nye landeprogram vil Danmark fortsætte sin støtte til flygtningene og de berørte lokalsamfund i Uganda. Fokus vil være på indsatser, der fremmer modstandsdygtighed over for klimaforandringer samt unge piger og kvinders rettigheder i områder, der er berørt af den regionale flygtningekrise.

Ud over klimaforandringer fokuserer landeprogrammet med Uganda på **et styrket civilsamfund og beskyttelse af menneskerettigheder**. Danmarks nye landeprogram vil samtidig have fokus på styrket civilsamfund, demokratiske værdier og beskyttelse af menneskerettigheder. Støtten vil bl.a. bidrage til en ansvarlig, transparent og fair forvaltning af naturressourcer og derigennem underbygge landeprogrammets grønne indsatser, samt styrke befolkningens stemme og deltagelse i demokratiske processer. Derudover vil Danmark fortsat stå vagt om menneskerettigheder for alle og bidrage til at sikre, at ingen lades i stikken – herunder fortsat støtte sikkerhed og rettigheder for LGBT+-personer, som er under massivt pres i landet.

Danmarks engagement i Uganda er baseret på blandt andet udviklingssamarbejde, politisk dialog, erhvervsmæssigt samarbejde, humanitær bistand og strategiske partnerskaber.

Det nye bilaterale udviklingsprogram (2023-2028) beløber sig til 650 mio. kr. fordelt på syv projekter:

- Fremme af grøn, inklusiv vækst i landbrugs- og fødevareresektoren, 65 mio. kr.
- Bedre adgang til grøn, inklusiv finansiering, 20 mio. kr.
- Styrke finansiering til klimatilpasning i Ugandas landområder, 50 mio. kr.
- Fremme af grøn og inklusiv handel, 30 mio. kr.
- Klimatilpasning og styrket modstandsdygtighed i Ugandas flygtningeområder, 220 mio. kr.
- Empowerment og rettigheder for unge i flygtningeområder, 100 mio. kr.
- Styrket ansvarlighed, civilsamfundsengagement og menneskerettigheder, 75 mio. kr.

I det bilaterale udviklingsprogram vil knapt 60 pct. af budgettet bidrage til den grønne dagsorden, heraf størstedelen klimatilpasning. Programmet understøtter dermed Danmarks globale ambitioner som grøn frontløber.

For yderligere information, kontakt pressevagten@um.dk.

Artikel er bragt med tilladelse af 6/2/24 fra Udenrigsministeriet.

Uganda virker grønt og frodigt mange steder. Men fremtidig tørke kan blive en stor udfordring.

ET DEJLIGT BREV FRA SAMUEL

Bestyrelsen har modtaget et dejligt og tankevækkende brev fra Samuel Mukiibi. Vi bringer her brevet i en lettere redigeret version, oversat af Mette Herskind

Mit navn er Samuel Mukiibi, og jeg er en "perle". Jeg skriver for at udtrykke min oprigtige og dybfølte taknemmelighed over Børn i Afrikas betydning for mit liv.

Mit slumrende liv

Før jeg blev en del af Børn i Afrika, levede jeg et hårdt liv, hvor jeg hele tiden tvivlede på, hvad der skulle blive af mig. Jeg kan huske, at jeg hver morgen plejede at sidde i solen og se de andre børn gå til skole, men jeg forventede aldrig selv at komme i skole, da vi var meget fattige derhjemme. Jeg kalder denne del af mit liv "mit slumrende liv". En dag kom jeg dog på en offentlig UPE-skole i Kempega i Lyantonde-distriktet, som jeg nu kalder "det frø der blev spiren til min succes". Det var nemlig her, at Børn i Afrika fik øje på mig og hjalp mig videre frem.

Mit liv fik et formål

Da jeg blev en del af Børn i Afrika, fik mit liv for første gang værdi og formål. Jeg indså værdien af venskab og hårdt arbejde, af at opdage sine talenter og af Guds kraft gennem bøn. Jeg fandt ud af, hvad mennesker, som er velsignede af Gud, kan gøre for at hjælpe andre mennesker i nød. De har måske ikke så meget selv, men de har store hjerter fulde af hjælp, omsorg og kærlighed til at gøre folk omkring dem glade. Sådan er de mennesker, som arbejder for Børn i Afrika. Nogen af dem kender vi, andre kender vi ikke, nogen af dem er tæt på os, mens andre er langt væk, men i deres hjerter ønsker de alle at få os, som de støtter, bragt frem i lyset.

Akademisk løft og opgradering

Som det fremgår ovenfor, kendte jeg ikke tidligere til pennens magt, men det ændrede sig, da Børn i Afrika i 2013 skaffede midlerne til at sponsorere mig og give mig – og mange andre – mulighed for at tage en uddannelse. I 2021, da jeg afsluttede Senior 4, havde jeg for længst indset, at pennen er stærkere end sværdet.

Jeg har nu to uddannelsesbeviser:

1. Uganda Certificate of Education og
2. Uganda Advanced Certificate of Education

Børn i Afrika har betalt alle mine gebyrer, og selv nu hvor jeg har afsluttet mit Advanced Certificate of Education, har jeg Børn i Afrikas vedvarende støtte. Børn i Afrika, du er faktisk mere en forælder end en NGO!

Tak er kun et fattigt ord

Ord er ikke tilstrækkelige til at give udtryk for den påskønnelse og taknemmelighed, som jeg føler for alt det, som Børn i Afrika har gjort for mig og givet mig. Børn i Afrika har hjulpet mig med at opdage værdien af mit liv, min skæbne og mit potentiale. Jeg ville gerne skrive navnene på alle dem, som jeg skylder en tak, men jeg ved, at listen vil blive uendeligt lang. Derfor vil jeg her nøjes med af hjertet og dybfølt at takke mor Birgitte, onkel Karsten, biskop Morris, mor Josephine, Ssalongo Wanzala, onkel Tonny og bestyrelsen både i Danmark og andre steder. Mange tak for jeres ofre, rejser og tid. Må Gud elske jer, som han elskede Abraham, give jer sin nåde, som han gav den til Noa, og må han velsigne jeres arbejde og give jer et langt, lykkeligt liv til gengæld for, at I har gjort mig og alle de andre til det, vi er i dag. I har virkeligt formået – ved Guds nåde – at få rykket os langt fremad.

*Underskrevet
Samuel Mukiibi*

EL MUKIIBI FRA THE PEARLS

The Pearls 2012 i Dyssegårdskirken

Uddrag fra medlemsblad nr. 1 - 2015

- om at være dreng

Samuel er vild med at synge

Samuel Mukiibi er en dreng på 12 år. Han bor hos sin tante og onkel i en landsby uden for byen Lyantonde i det sydlige Uganda. Tanten og onklen har selv to små børn – en dreng og en pige. Samuel har ingen forældre. Hans mor døde under fødslen, og derefter boede han alene sammen med sin far. Nogle år senere døde Samuels far, og siden har hans tante og onkel taget sig af ham.

Familien bor i et lille hus lavet af ler, og om natten sover de på måtter på gulvet. Hver morgen står Samuel op kl. 6. Det er stadig mørkt udenfor, men inden han skal være i skolen kl. 8, skal han nå at vaske sig, hente vand og trække onklens ko ud for at græsse. Samuel går i 3. F i en skole i landsbyen. Samuel er glad for at gå i skole. Lærerne er søde, og Samuel vil

gerne lære noget. Samuel elsker også at synge og danse, og han håber på, at han en dag kan blive sanger og musiker i Uganda.

Når Samuel kommer hjem fra skole, skal han læse lektier, hente vand og hente koen hjem igen. Han skal også sørge for at vaske sin skoleuniform, for han har kun én uniform, og man får ikke lov til at komme i skole, hvis ens skoleuniform er snavset. Familien spiser aftensmad ved 19-tiden. Så får de bønner, matoke eller en kop vælling. Samuels onkel arbejder med at læsse matoke-banener på lastbiler, og han kan nogen gange lov til at tage de matoke-banener med hjem til familien, som falder ned ved siden af lastbilen. Mælken fra koen får de to små børn i familien at drikke.

Samuel var "ægte" forældreløs og boede hos sin tante og onkel i Lyantonde. Han var med i The Pearls i 2012 og han var et eksempel på at være dreng i Uganda - ovenstående illustration er hentet fra Børn i Afrikas skolemateriale, der udkom som temablade i april 2015. Samuel bor hos Josephine i Kampala, når der er ferie i Lyantonde. Han går nu i Senior 6. Samuel er meget dygtig og håber på at blive læge. Han er ordstyrer når de unge fra The Pearls holder møder.

Mad til skolerne – forår 2024

Af Josephine Nakanwagi, oversat af Mette Herskind

Dengang og nu

I 1987 gik jeg i 1. klasse (Primary 1). Dengang fik vi i skolen serveret grød lavet af majsmelet, men det var kun for dem, der kunne betale. Betalingen var mindre end 10.000 shillings (20 kr. i dagens kurs red.) om ugen, men nogle af os havde ikke råd til at betale selv det beløb. I spisefrikvarteret måtte vi enten tigge om mad eller spise en madpakke, vi havde med hjemmefra – typisk rester fra dagen før. Da vi ikke havde ordentlige madkasser, som kunne holde maden frisk, var den ikke længere så god eller måske ligefrem blevet dårlig ved frokosttid. En anden mulighed var at glemme sulten og lege, indtil det ringede ind efter spisefrikvarteret. Dette foregår stadig, selv i vore dage.

Det er nu 5 år siden, at vi startede med at distribuere fødevarer. Vores arbejde er målrettet de mest udsatte børn, som især findes på de offentlige grundskoler. På disse skoler betaler regeringen løn til lærerne og yder forskellig støtte hovedsageligt til skolelederen, mens forældrene selv skal sørge for skoleuniformer, undervisningsmaterialer, mad til børnene og andre ting relateret til uddannelsen.

Børn i Afrika og skolemad

Siden 2019 har vi hos Børn i Afrika gjort en indsats for at støtte skoler med madvarer så som majsmelet, ris og bønner mindst en eller to gange om året afhængigt af hvilke midler og ressourcer, vi har adgang til. I 3. semester 2023 modtog vi støtte fra Sorgenfri Kirke til at levere mad til 20 skoler under vores program, og hver skole modtog 100 kg majsmelet, 25 kg ris og 25 kg bønner. Det heldige var, at to repræsentanter fra Sorgenfri Kirke var tilstede, sammen med andre deltagere i studieturen. Der var glæde, grin, dans og andre former for underholdning forbindelse med overleveringen af maden.

I marts 2024 blev vi igen begunstiget med støtte fra Sorgenfri Kirke og kunne derfor uddele madvarer til 20 skoler, der hver modtog 100 kg majsmelet, 25 kg bønner og 25 kg ris. Det var en stor hjælp og opmuntring for skolerne ved begyndelsen af 1. semester, som altid er præget af stor økonomisk usikkerhed.

Hvor langt rækker det

Madvarerne bruges mest til måltider til alle skolens børn - og

så dem, der ikke kan betale. Hvis skolen bruger majsmelet til at lave grød, kan 1 kg majsmelet give mad til 15 børn, og med 100 kg kan skolen således bespise 1500 børn. Afhængigt af elevtallet på skolen, kan maden række i op til en uge.

Hvis skolen i stedet vælger at servere Posho kan 1 kg majsmelet give mad til 7 børn. Med 100 kg kan skolen bespise 700 børn. Hvor langt maden rækker er igen afhængigt af elevtallet på skolen. Elevtallet på de skoler, som vi støtter, varierer mellem 200 og 700 børn pr. skole.

At bespise hele skolen i nogle dage eller en uge, bringer glæde og sammenhold blandt børn og personale, og hjælper på problemet med, at nogle elever ellers skal prøve at lære på tom mave.

En anden positiv ting, som programmet har medvirket til, er, at det har gjort børnenes forældre mere opmærksomme på vigtigheden af at de selv skal bidrage til deres børns måltider, mens de er i skole, da det ikke er let at følge med i undervisningen, når børnene samtidigt er sultne. Børnene går hjem og deler de gode nyheder om vores madstøtte med deres forældre eller værger og opfordrer dem til at støtte med bidrag til mad. Også skolens forældrepræsentanter er tilstede ved maduddelingen, som så kan dele deres oplevelser med de andre forældre på forældremøderne.

Vi er taknemmelige overfor alle, der har bidraget til dette projekt. Må Gud fortsætte med at velsigne vores arbejde.

WORKSHOPS for unge mødre

Af Josephine Nakanwagi, oversat af Mette Herskind

Børn og skolegang

Livet er en blanding af gode og dårlige oplevelser. Oplevelserne er forskellige alt efter det enkelte menneskes aktuelle vækst- og udviklingsstadier. Disse stadier omfatter: nyfødte fra 0 til 3 måneder, spædbørn fra 3 måneder til 1 år, småbørn fra 1 til 3 år, førskolealderen fra 3 til 5 år og skolealderen fra 6 til 17 år.

I skolealderen lærer børn at blive selvstændige og danne deres egne meninger. Børnene udvikler forskellige følelser så som jalousi, kærlighed m.m., som kan udtrykkes gennem ord og handlinger. De udvikler venskaber og får normalt bedstevenner. Den seksuelle udvikling omkring og efter puberteten gør børn interesserede i kæresten og i at finde ud af mere om det at blive voksen. På dette stadie har børn brug for en masse vejledning og rådgivning fra deres forældre og uddannede voksne.

I Uganda er antallet af børn og unge, som forlader skolesystemet før tiden, 45% i grundskolen og 30% i gymnasiet, og en af årsagerne til dette frafald er teenagegraviditeter. Det anslås, at der på verdensplan hvert år er 21 millioner piger i alderen 15-19 år, som bliver gravide, og at ca. 12 millioner af disse ender med at føde (WHO-rapport 2022).

To workshops

I oktober 2023 gennemførte **Børn i Afrika** to workshops i distrikterne Kaliro og Iganga i den østlige del af Uganda, rettet mod teenagemødre, der var droppet ud af skolen som følge af tidlig graviditet. Hver workshop omfattede 40 teenagemødre. Temaet for de to workshops var: "Det er aldrig for sent, psyko-socialt-program for unge mødre". De to workshops blev finansieret af København Grundtvig Rotary, og vi er så taknemmelige for støtten.

Nogle af de grunde, som deltagerne angav for at droppe ud af skolen, var bl.a. mangel på skolepenge, mangel på undervisningsmaterialer, forældres død, misrøgt fra familiens side og dårlig påvirkning fra jævnaldrende.

Begge workshops dækkede en række emner, herunder bl.a. reproduktiv sundhed, HIV/AIDS, rettigheder og forpligtelser, svangerskabsforebyggelse og indkomstskabende aktiviteter, f.eks. landbrug. Deltagerne kunne deltage i enkle øvelser, dele personlige erfaringer og stille spørgsmål til facilitatorerne, samtidigt med at de lærte af hinanden.

Evaluering

I slutningen af hver workshop blev der gennemført en evaluering, som viste, at 99% af teenagemødrene fortrød, at de droppede ud af skolen og – ikke mindst – at de havde fået børn så tidligt.

"Jeg har ikke fået noget godt ud af at føde og droppe ud af skolen. Jeg bliver behandlet uden respekt. Faderen til min baby nægter at påtage sig sit ansvar. Jeg har intet arbejde og lever i fattigdom", sagde Nangobi Easter en 19-årig teenagemor.

"Mit navn er Nankya Phiona, og jeg er 16 år. Sandheden er, at jeg fortryder så meget, men jeg takker Børn i Afrika for denne træning, der viser, at vi stadig er elskede. Hvor ville jeg ønske, at jeg kunne komme tilbage i skole."

"Mit navn er Kalungi Salama, og jeg er 19 år gammel. Problemet med os piger er, at vi ikke lytter, men de fleste af os lider. Livet er ikke let."

Deltagernes forhold var ikke de bedste: 79% af dem boede hos deres bedsteforældre, 18% boede hos slægtninge, og kun 3% boede med faderen til deres barn. De fleste af fædrene, havde enten forsømt eller helt benægtet deres ansvar overfor børnene. Samfundet ser i høj grad ned på teenagemødrene, og deres familier fordømmer dem, da de betragtes som en skam for familien.

På samme måde som med Kalungi, der udtaler sig ovenfor, så hører de unge mennesker ikke efter før ulykken er sket. Det kedelige ved dette er, at pigerne er dem, der må lide, mens de involverede mænd og drenge aldrig bliver draget til ansvar.

Modet skal holdes oppe

På trods af de store udfordringer må man ikke miste håbet. Vi skal hele tiden sørge for at oplyse og skabe opmærksomhed om problemet overfor de unge, som endnu ikke er blevet "ofre" for teenagegraviditeter. Vi skal opfordre dem til at prøve at undgå at blive gravide alt for tidligt og droppe ud af skolen under mottoet: "Try and fail but never fail to try". Derudover skal vi også blive ved med at holde modet oppe hos de piger, som er blevet ofre for omstændighederne, hjælpe dem med at starte forfra, og opfordre dem til at være ambassadører for de yngre generationer. Hvem ved, hvad fremtiden bringer?

SKOLEGANG OG UD ER FØRSTE

Af Jonna Kildebogaard, Masomo

Det er Masomo's første prioritet at børnene kommer i skole og får en uddannelse, så de i fremtiden kan forsørge sig selv og en familie. Derfor har det også været vigtigt at give skolerne bedre toiletforhold, køkkenfaciliteter og møbler i klasseværelserne.

Her fortælles om nogle af de unge, der er kommet godt igennem skolegangen i 2023.

Kalangala

På øen Kalangala har det tidligere været muligt at hjælpe ca. 200 børn i skole hvert år. Når børnene gik ud af skolen efter Primary 7 (P7), blev der plads til nye børn i "puljen". Efter P7, som er en afgangsklasse, kunne de dygtigste fortsætte i Senior 1 op til Senior 4 eller 6. Forældrene på øen var ikke motiverede for at deres børn skulle i skole. De skulle bare lære at fiske. Men hvis det var gratis, så var det i orden.

Desværre gjorde Corona pandemien at mange sponsorindbetalinger standsede – og det reducerede muligheden for at støtte de mange børn. For at gøre tingene værre, steg omkostningerne til skolegang voldsomt efter coronaen. Det er især priserne på mad og uniformer, der er steget. Heldigvis er et par dygtige piger fra øen i gang med uddannelse: Esther bliver uddannet lærer (for senior skolen) sidst på året. Florence har afsluttet senior 6 og håber på at kunne få støtte til at blive lærer. Begge piger har personlige sponsorer og har været nummer 1 i klassen. De er sikret arbejde på Kalangala, når de er uddannede, for øen ansætter altid sine egne indbyggere.

Florence

Esther

UDDANNELSE ER PRIORITET

Børnehjemmet M-Lisada

På M-Lisada har de dygtige børn heldigvis også mulighed for at blive uddannet. Jeg mødte lederne af børnehjemmet i 2007 og betalte skolepenge for de 33 børn, som dengang kunne komme i skole. Siden har rigtig mange børn været igennem skolesystemet og sluttet med en afgangseksamen. De elever, der har haft lyst, evner og sponsorer, har fået uddannelser.

Sarah fandt jeg hos den spedalske bedstemor hos de handikappede. Hun kom i skole, men da bedstemoderen døde i 2007, kom hun tilbage til Lira. Der fandt jeg hende hos en familie, der behandlede hende dårligt. Hun kom så til M-Lisada og har derefter fået en uddannelse i regnskab. Nu er hun en god medarbejder på børnehjemmet.

Bosco (Okema) kom til M-Lisada med voldsomme traumer efter Kony's vold i nordlige Uganda. Han har netop afsluttet sin uddannelse som tandlæge og har fået arbejde.

Øvrige

Georg har fået skolepenge og uddannelse betalt af en personlig sponsor. Han blev først elektriker og er nu ingeniør. Han har haft arbejde under uddannelsen og er fortsat med det efter graduation.

Milly sluttede Senior 6 og ønskede at blive sygeplejerske og jordemoder. En dyr uddannelse, men med støtte fra sponsor er hun nu igennem en diplomuddannelse. Milly vil gerne fortsætte og slutte med en bachelor, så jeg har bedt hende arbejde et år - så må vi se om pengene rækker til yderligere uddannelse.

Ud af en enlig mors 8 børn har drengene gode job som lastbilmekaniker og manager. Pigerne arbejder som frisør og konditor, og i år er Doreen blevet færdig som dekoratør og har fået arbejde. Alle 8 børn er vokset op i stor fattigdom, og de er ydmyge og glade for den løn de får. De har et godt sammenhold og har fået samlet penge sammen til et lille stykke jord og er ved at bygge et hus til moderen.

Joan har boet hos en fattig tante. Da jeg ville stoppe beta-lingen efter Senior 4, fik tanten lov til at tjene til skolepengene ved at gøre rent på skolen, og Joan fik sin eksamen i Senior 6.

Joan ønskede at være turistguide. Selv om hun har haft en sponsor til uddannelsen, har hun været flittig og arbejdet om dagen og læst om aftenen. Joan er i praktik i det nordlige Uganda, og skal nok klare sig.

En del drenge er droppet ud af skolen. Lige nu er 6 i lære som mekaniker. I Lira beholder læremesteren de drenge, som vil blive efter uddannelsen. Der er desuden gode muligheder

Bosco har netop afsluttet sin uddannelse som tandlæge.

for at blive chauffør for de mange forskellige organisationer i det nordlige Uganda. De piger, som er droppet ud af skolen, er enten i gang som frisør eller ved at lære at sy. Begge uddannelser er dårlig betalt, men de kan tjene til husleje og lidt mad.

En svær prioritering

Det er et klart tilbageskridt for Ugandas børn at det er blevet så dyrt at gå i skole. Børnene i slummen har ingen fremtid, hvis vi ikke støtter.

Derfor en stor tak til alle Jer, som har støttet i en årrække og fortsat støtter.

Med de reducerede sponsorindtægter er det blevet svære at beslutte, hvem der kan komme i skole, og hvem der kan få en uddannelse. Skal én person (som Milly) støttes med en lang uddannelse, eller skal flere have chancen for en kortere uddannelse? Der er ikke penge til at alle kan fortsætte.

Min erfaring fra de seneste år er, at de personer, som har fået betalt en lang teoretisk uddannelse, er arbejdsløse. De forlanger en høj løn og har stor selvtilid. De unge, som har kæmpet og er uddannet indenfor sundhedsvæsenet, kan få arbejde. De unge som har levet i stor fattigdom, er ikke så krævende. De tjener til det daglige, men ikke til sygdom og andre uforudsete udgifter.

Heldigvis er flere unge under uddannelse i år. De er gode rollemodeller for børnene fra slummen og for tidligere gadebørn.

Tusind tak for støtte til skole og uddannelse.

ARV OG TE

Af Karsten Dam, med inspiration fra artikel i Aktion Børnehjælp

Hvorfor testamente?

Mange vælger at skrive testamente for at tilgodese sine nærmeste eller hvem man nu vælger at begunstige. Nogle vælger også at gøre en forskel for en af de sager man gennem livet har været med til at støtte og dermed sætte et aftryk for eftertiden. Heldigvis udelukker det ene ikke det andet og ofte kan der være en fordel for alle når man også tilgodeser et almennyttigt formål.

Men i så fald er det vigtigt at man får skrevet et testamente. Hvis ikke man gør det, er det arveloven der sætter rammerne og afgør hvad boafgiften skal være. Den afhænger af boets størrelse og hvor tæt relation man har til de arveberettigede.

Man behøver ikke være millionær eller formuende for at et testamente kan være en god idé. Med et testamente sender man en hilsen til den eller dem der har betydet noget for én. Også vi i **Børn i Afrika** er glade for denne hilsen!

Hvorfor betænke Børn i Afrika?

Ethvert beløb vi modtager, vil være med til at gøre en forskel for børn og unge i Uganda. Det kan være hjælp til uddannelse, hjælp til igangsætning af en indtægtsgivende aktivitet, et husbyggeri for en fattig børnefamilie eller meget andet. Læs f.eks. brevet fra Samuel Mukiibi i dette nr. af bladet. En gave til **Børn i Afrika** betyder imidlertid ikke at de andre arvinger får mindre. Tværtimod!

STAMENTE

Da **Børn i Afrika** er en velgørende organisation godkendt af SKAT, er vi fritaget for at betale boafgift til staten.

30%-ordningen og hvad denne ordning er

Hvis man bruger 30%-ordningen, modtager **Børn i Afrika** 30% af arven, mod at vi til gengæld betaler bo- og tillægsboafgifter for de andre arvinger. Disse afgifter kan løbe op i 36,25% af arven for de øvrige arvinger, men ved 30%-ordningen sparer disse så 6,25% og får derved mere i arv end ellers. Samtidig støtter du vores arbejde i **Børn i Afrika**. Lad mig give et eksempel: hvis en arv er på en million kroner, vil arvingerne modtage 700.000 kroner i stedet for 671.000 kroner.

Hvordan gør man i praksis?

Vi har et samarbejde med virksomheden *dokument 24*, der gratis opretter testamenter, når **Børn i Afrika** er blevet tilgodeset. De hjælper også med gratis rådgivning. Man svarer på 12-15 spørgsmål, og når du donerer til **Børn i Afrika**, vil du få testamentet tilsendt gratis. Herefter skal det skrives under foran en notar eller to vitterlighedsvidner. Sammen med testamentet modtager du informationer om hvordan testamentet skrives under. Hvis du vil vide mere om oprettelse af testamente, så kontakt os, eller læs mere på hjemmesiden dokument24.dk/testamente/30-procent-reglen

HÅB HVER DAG

Folkekirkens Nødhjælp hjælper mennesker, der er ramt af katastrofer. Hvor oversvømmelser, tørke og naturbrande har ændret livet på et øjeblik. Hvor kun minderne er tilbage. Hvor der er brug for håb hver eneste dag.

Tak for din støtte,
som giver håb til de
mennesker, der er
hårdest ramt.

nødhjælp.dk/fast

Mobilepay: 64 64 64

sms **håb50** til **1911**
og giv 50 kr.

En tidlig morgen gør en mand sine net klar til at fiske i Akobo, Sydsudan. Krigshandlinger og oversvømmelser har forværret fødevaresituationen i det hårdt prøvede land, men fiskeri er en bæredygtig måde at skaffe mad til familier, der er ramt af fattigdom. // Foto: Paul Jeffrey, ActAlliance

**FOLKEKIRKENS
NØDHJÆLP**
actalliance

Er du ikke medlem endnu?

Ved et medlemsskab er du med til at sikre foreningens virke og som medlem vil du modtage foreningens medlemsblad, der udkommer 3 gange om året. To blade med posten og et blad online. Endvidere er du med til at sikre, at vi som organisation fortsat kan opretholde skattefradragsret for gaver og modtage tilskud fra tipsmidlerne.

Vi beder dig indbetale kontingent:

150,- kr. for enkeltmedlemmer og 225,- kr. for familier.

Overfør beløbet til reg./kontonr: 2348 5906851158

eller brug MobilePay 410067.

Anfør i felt til modtager:

Dit BiA- eller tlf.nr + KONT + efternavn

Kontingent 2024

Enkeltpersoner	150 kr.
Familier	225 kr.

Giv en gave til Børn i Afrikas arbejde - og få skattefradrag

BRUG NETBANK eller MOBILEPAY 410067

Børn i Afrika - kontingent, skoleprojekter, husbyggeprojektet, gaver:

Reg./kontonr: 2348 5906851158

Masomo - støtte til handicappede, medicin, skolegang, møbler:

Reg./kontonr: 2348 6448983690. MobilePay 410067 anfør MASOMO i teksten.

HUSK altid at skrive formål, f.eks. "kont" for kontingent eller blot "gave" og gerne BiA-nr. eller CPR-nr. i teksten. Har du skolesponsorat eller giver gaver er dit CPR-nr. nødvendigt for at **Børn i Afrika** kan indberette beløbet til Skat. Send i forbindelse med første indbetaling en mail med CPR-nr. og navn, adresse og tlf. til os på borniafrika@gmail.com (Hvis du ikke ønsker at skrive dit CPR-nr., så skriv dit navn og gerne fødselsdato på indbetalingen).

Vil du være med til at skabe håb for verdens fattigste og mennesker i nød og støtte Folkekirkens Nødhjælp, som er samarbejdspartner med Børn i Afrika, kan du sende din donation til bank/giro: 4183-605 2800 mrk. 500049 eller MobilePay 2020

BØRN I AFRIKA

Richard Mortensens Vej 170
DK-2300 København S

Tlf. +45 2990 5009

CVR: 2801 8754

ISSN: 1904-6308

www.borniafrika.dk

borniafrika@gmail.com

BESTYRELSE

Karsten Dam, formand - tlf. 2990 5009 - karstendam30@gmail.com

Birgitte Bech, næstformand - tlf. 2617 9710 - bech.birgitte@gmail.com

Asta Espedal, kasserer - tlf. 4220 1887 - astaespedal@gmail.com

Lars Ravn, bestyrelsesmedlem - tlf. 2488 9183 - larsravn62@gmail.com

Kristin Espedal, bestyrelsesmedlem - tlf. 6184 9693 - kristin@espedal.dk

Kathryn Tegner, bestyrelsesmedlem - tlf. 6133 8077 - kat.tegner@gmail.com

Elsa Tromborg, bestyrelsesmedlem - tlf. 2255 4017 - elsatrom@hotmail.com

Jonna Kildebogaard, bestyrelsesmedlem for Masomo - tlf. 2536 9413 - jonna@kildebogaard.dk

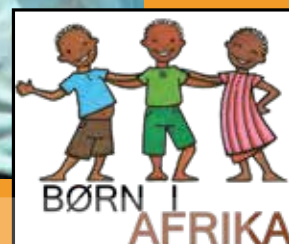
Suppleant: Dagmar Thomsen

Ansvarshavende redaktør: Karsten Dam. Layout: Erik Foged. Forside: Karsten Dam. Tryk: CS Grafisk A/S

BYG ET HUS
En anpart koster 850 kr.
Indbetal på bankkonto
2348-5906851158

2024B

Et hus til Kyotungire

Kyotungire er en 60 -årig hiv-positiv enke der bor med sine 2 børnebørn. De er forældreløse efter at deres far Ambrose Mugera døde. Børnene er Rosetti og Annet – tvillinger på 10 år og skolesøgende. Familien bor i landsbyen Bikalabo i Rakai distriktet. Kyotungire var gift med Emmanuel Katakoba, der døde i 2002. Deres levevilkår er meget dårlige, idet de bor i et lille faldefærdigt hus uden latrin og hvor det regner ind gennem huller i taget. De arbejder hårdt for at skaffe føde og nogle dage er der slet ingen måltider.

En særligt udsat gruppe af børn i Uganda er de børn, hvis forældre er døde eller syge af AIDS/HIV. I Rakai-distriktet, hvor **Børn i Afrika** samarbejder med organisationen Racobao, har vi skaffet midler til nye huse til 31 familier. 40 anparter á 850 kr. er tilstrækkelige til et solidt murstenshus med senge, vandtank, latrin m. bad og køkkenhalvtag (udendørs konstruktioner så man undgår ild og røg inde i huset).